

III

AD Q. DELLIVM

Strophe Alcaica

Aequam mementō rēbus in arduīs
Servāre mentem, nōn secus in bonīs
Ab īnsolentī temperātam
Laetitiā, moritūre Dellī,

Seu maestus omnī tempore vīxeris,
Seu tē in remōtō grāmine per diēs
Fēstōs reclīnātum beāris
Interiōre notā Falernī,

Quā pīnus ingēns albaque pōpulus
Vmbram hospitālem cōnsociāre amant
Rāmīs, et oblīquō labōrat
Lympha fugāx trepidāre rīvō.

Hūc vīna et unguenta et nimium brevēs
Flōrēs amoenae ferre iubē rosae,
Dum rēs et aetās et sorōrum
Fīla trium patiuntur ātra.

Cēdēs coemptīs saltibus, et domō,
Vīllāque, flāvus quam Tiberis lavit :
Cēdēs ; et exstrūctīs in altum
Dīvitīīs potiētur hērēs.

Dīvesne, prīscō nātus ab Īnachō,
Nīl interest, an pauper, et īfīmā
Dē gente sub dīvō morēris,
Victima nīl miserantis Orcī.

Omnēs eōdem cōgimur, omnium
Versātur urnā sērius ōcius
Sors exitūra et nōs in aeter-
Num exilium impositūra cumbae.